

Pembasmian Kemiskinan Perlu Dilihat Semula

Oleh Elayne Yee Siew Lin

Fello Penyelidik

Institut Penyelidikan Ekonomi Malaysia

Kebimbangan dengan mengenal pasti penduduk yang terjejas oleh kemiskinan dan keinginan untuk mengukur ia telah, pada kadangkala, mengaburkan fakta bahawa kemiskinan adalah terlalu kompleks untuk dikurangkan kepada dimensi tunggal kehidupan manusia. Ia telah menjadi perkara biasa bagi negara-negara untuk mewujudkan garis kemiskinan berasaskan penggunaan atau pendapatan. Walaupun pendapatan memberi tumpuan kepada satu dimensi penting dalam kemiskinan, ia memberikan hanya sebahagian gambaran daripada banyak cara kehidupan manusia boleh dirosakkan. Seseorang boleh menikmati kesihatan yang baik dan hidup agak lama tetapi menjadi buta huruf dan oleh itu, terputus daripada pembelajaran, dari komunikasi dan daripada interaksi dengan orang lain. Seseorang yang lain boleh menjadi celik dan agak berpelajaran tinggi tetapi terdedah kepada kematian awal kerana ciri-ciri epidemiologi atau pelupusan fizikal. Namun ketiga boleh dikecualikan daripada menyertai proses membuat keputusan yang penting yang memberi kesan kepada kehidupan beliau. Supaya dilucutkan daripada mereka boleh ditangkap sepenuhnya oleh tahap pendapatan mereka. Juga, orang melihat kekurangan dalam cara yang berbeza, dan setiap orang dan masyarakat mentakrifkan kekurangan dan kelemahan yang memberi kesan kepada kehidupan mereka. Kemiskinan hidup dan peluang, atau kemiskinan manusia, adalah multidimensi dalam watak dan pelbagai daripada seragam dalam kandungan.

Selama bertahun-tahun, konsep kemiskinan telah ditakrifkan dengan cara yang berbeza - pendapatan, keperluan asas dan keupayaan. Dari perspektif pendapatan, seseorang itu miskin jika, dan hanya jika, tahap pendapatan beliau adalah di bawah garis kemiskinan yang ditetapkan. Banyak negara telah mengguna pakai garis kemiskinan pendapatan untuk memantau kemajuan dalam mengurangkan kadar kemiskinan. Selalunya, garis kemiskinan potong yang ditakrifkan dari segi mempunyai pendapatan yang cukup untuk jumlah makanan tertentu.

Namun begitu, dalam analisis kemiskinan di Malaysia, adalah terdapat juga tabiat tertentu pemikiran yang seolah-olah untuk mengaburkan sifat sebenar dan yang membengkokkan pengenalan cara yang betul untuk membasmi kemiskinan. Sebahagian daripada sebab untuk ini terletak pada tatatertib fikiran kita dengan latihan akademik yang terus menggalakkan kaedah tertentu, kategori dan konseptualisasi aspek realiti yang cenderung kepada pengekalannya sendiri. Sebaliknya, satu lagi sebahagian daripada sebab adalah takut meneroka wilayah baru, dengan metodologi, kategori dan konseptualisasi realiti yang lain yang boleh mengakibatkan kaedah dan konseptualisasi yang lebih baru.

Fakta yang paling penting tentang kajian mengenai kemiskinan di Malaysia ialah kekurangan data yang relevan dan tepat. Data pendapatan yang digunakan dalam kajian ketidaksamaan pendapatan yang diperoleh daripada Penyiasatan Bajet Isi Rumah dan Penyiasatan Pasca penghitungan adalah semata-mata petunjuk dan mencukupi hanya untuk tujuan penerangan kasar. Tetapi data dan statistik penting yang lain yang tidak biasanya disediakan untuk mana-mana satu titik dalam masa, dengan itu, menjadikannya sukar untuk maklumat berkaitan untuk disemak dengan penanda aras, manakala siri masa adalah sangat mustahil untuk membina. Namun, bagi pembangunan model dan teori yang berguna, ilmiah serta dasar-oriented, data yang diperlukan pada, misalnya, penyewaan, kepekatan tanah, pemilikan aset, operasi pasaran buruh dan trend mereka. Hanya apabila ini boleh didapati teori yang boleh dibangunkan dan disahkan.

Perlu diingatkan bahawa data yang paling penting untuk penyelidikan kemiskinan juga yang paling sukar untuk didapati dan yang paling mungkin tidak tepat kerana masalah pemalsuan. Dalam hal ini, para penyelidik sama ada menggunakan sangat agregat data keratan rentas untuk membuat kesimpulan lebih mengikut pecahan gender mengenai agregat lebih besar. Dalam kedua-dua kes, kerja mereka adalah penuh dengan bahaya lebih-generalisasi dan lebih memudahkan. Salah satu daripada sebab-sebab bahaya ini adalah hakikat bahawa kemiskinan adalah satu fenomena pelbagai dimensi. Oleh itu, ketika jisim yang besar daripada penduduk yang

diklasifikasikan sebagai miskin, mereka mungkin tidak begitu atas sebab-sebab yang berbeza, dan oleh itu, memerlukan pendekatan dasar yang berbeza.

Sebaliknya, manakala kesan dan pengalaman orang-orang miskin mungkin berbeza-beza di antara sub-kumpulan, sebab bagi negeri bersama mereka urusan (iaitu kemiskinan mereka) boleh didapati dalam sebab-sebab yang sama, terutama jika sebab-sebab adalah struktur. Dalam hal ini, kita perlu menggubal strategi untuk membasmi kemiskinan dihadapi oleh pelbagai kesukaran. Pada mulanya, kumpulan sasaran yang dikenal pasti, dan pakej program-program khas untuk setiap maju. Ini adalah pendekatan yang diguna pakai oleh kumpulan Bank Dunia di mana kumpulan sasaran bandar, dan kumpulan sasaran di luar bandar dikenal pasti, dan program-program pembangunan wilayah dan pakej sektor diarahkan pada setiap kumpulan. Melalui pendekatan ini, Malaysia boleh menunjukkan kejayaan yang boleh dicapai dengan mengintegrasikan kemiskinan sebagai pertimbangan utama dalam strategi pembangunan sektor dan negara, dan dengan menetapkan sasaran untuk mengurangkan bilangan orang yang hidup di bawah garis kemiskinan nasional ditetapkan. Walaupun teori asas bagi kebangkitan setiap kumpulan ini mungkin berterusan, walaupun hanya sebahagian, tuntutan berasingan dasar ke arah satu sama boleh mengaburkan kecekapan dalam serangan terbuka pada kemiskinan melibatkan semua kumpulan.

Akhirnya, pengurangan kemiskinan dan pembasmian akhirnya, mesti melibatkan beberapa pengagihan semula sumber - ekonomi, sosial atau politik - dan yang akan kadang-kadang akan bersungguh-sungguh menentang. Mana-mana strategi untuk membasmi kemiskinan perlu, oleh itu, mengambil kira fakta bahawa banyak orang mempunyai kepentingan dalam pengekalan kemiskinan.